

de Khan Bahadur, ki je bil od tigra ranjen, v Gholeng počastit lursko Mater božjo ter se ji zahvalit za rešitev. »Samo

ona me je rešila, nihče drug kot ona: to je njegova iskrena izjava, ki jo vedno ponavlja.

Škof-misijonar umrl

Vsled izčrpanosti v prenapornem delu je 3. februarja po daljši in hudi bolezni v Gospodu zatisnil oči v ljubljanskem »Leonišču« Janez Fr. Gnidovec, škof škopljanski.

je podal v južno Srbijo v svojo prestolico v Prizren in pozneje v Skoplje.

V najtežavnejši službi misijonsko gorečega nadpastirja je vodil do prezgodnje smrti v naši državi najbolj obsežno škofijo, v kateri biva 40.000 katoličanov raznih narodnosti.

Na misijonsko delo je vabil in klical svetne duhovnike, sezidal je v Prizrenu lepo semenišče, zgradil je 11 večjih in manjših katoliških cerkva, obnovljene pa so bile vse do njegovega prihoda že obstoječe hiše božje.

Poleg duhovnikov so mu pomagali v misijonskem delu redovniki in redovnice.

Škof Gnidovec ni opravljal samo nadpastirske službe, ampak je bil škofiji kaplan, župnik in katehet.

PAZITE PRI
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

Pri tolikem in najbolj naporsem delu je živel tako skromno ter obče zgledno, da so ga imeli celo nekatoličani za svetnika. V svoji škofiji in po Sloveniji je užival največji ugled in ga je vse ljubilo ter spoštovalo. Znana je bila škofova darežljivost, kateri ni poznal mej in je celo svojo obleko in perilo do zadnjega razdal ubožcem.

Po smrti so položili truplo svetniškega škofa na mrtvaški oder v ljubljanskem škofijskem dvorcu.

Pogreb pokojnega vladike se je vršil s vsemi slovesnostmi zadnji ponedeljek in so pričele pogrebne svečanosti ob desetih v cerkvi Srca Jezusovega.

Novice

Osebnosti

Novi banski svetniki. Mnogo banskih svetnikov je bilo pri zadnjih volitvah izvoljenih za poslance. Namesto teh so bili od notranjega ministra imenovani novi. V naši banovini je bilo razrešenih 14 članov banskega sveta in imenovanih 21 novih. V naslednjem prinašamo razrešene in nove banske svetnike za Štajersko in Slov. Kraljino. Razrešeni so bili: za mesto Celje Mihelčič Alojzij, posestnik in župan mesta Celje; za mesto Murska Sobota Bajlec Fr.,

odvetnik iz Murske Sobote; za brežiški okraj Tratnik Josip, župnik in duhovni svetnik v Rajhenburgu; za gornjegrajski okraj Steblovnik Martin, posestnik in župan občine Šmartno ob Paki; za mariborski okraj desni breg dr. Schaubach Franc, okrožni inspektor v pokoju in odvetnik v Mariboru; za ptujski okraj Janžekovič Al., posestnik iz Škerjancev. Na novo so bili imenovani naslednji člani banskega sveta: za mesto Brežice Lesar Josip, javni notar v Brežicah; za mesto Celje Golobranc Konrad, mestni arhitekt v Celju; za mesto La-

Spominska žarnica za Edisona

Na vrtu Edisonovega spomenika v Menlo parku v državi New Jersey v Združenih državah Sev. Amerike bo v kratkem zasvetila na čast slovitemu ameriškemu iznajditelju žarnica, ki so jo izgotovili v Corningovi tvornici stekla. Žarnica sestoji iz 164 steklenih kosov, ki so povezani z jeklenim ogrodjem. V tej veliki žarnici je prostora za 690 navadnih žarnic in za reflektor, ki ima 24 palcev v premeru. Reflektor bo služil tudi kot svetilnik za ladje v pristanišču. Svetlobno telo tehta šest ton. Spomenik je izvršila tvrdka, ki je izdelala prvo žarnico po Edisonovi zasnovi leta 1879.

toviti, da se za lepim obrazom ne skriva tako lepa duša. Toda Kazimiru ni bilo za dušo; njega je mamila dekletova telesna lepota.

Minilo je kakih deset minut. Nina je divje igrala, Kazimir pa jo je občudoval in vmes spuščal v zrak cele oblake dima.

Nina se je nenadoma sredi najbolj divjega tempa ustavila. Obrnila se je h Kazimiru, ga ljubeznivo pogledala in mu rekla:

»Kazimir, za eno uslugo bi vas rada prosila.«

»Kako? Prezirani Kazimir bi mogel izkazati kako uslugo lepi Nini?« je napol šaljivo, napol gorko vprašal Kazimir.

»Da,« je mirno nadaljevala Nina, ko da ne bi bila opazila gorčine v njegovem glasu. »Rada bi vas prosila, da bi nekemu fantu nekoliko premikastili kosti zaradi mene.

Kazimira je začela stvar zanimati.

»Komu pa?« je začudeno vprašal.

»Štefanu Kmicicu, ki je zaposlen v tovarni za gumbe.«

»Kaj pa je storil?« se je mož hipoma zresnil.

»Veste... žalil me je... in bi rada, da bi ga vi nabili,« je mencala Nina.

Na Kazimirjevem dolgem obrazu sta se borili jeza in zadovoljnost. Na Kmicica je bil jezen. Zadovoljnost pa je čutil zaradi dejstva, da se je Nina obrnila nanj s prošnjo.

»No, le čakaj!« je stisnil pesti, kakor da bi že pred seboj imel ubogo žrtev. »Tako mu zdrobim ko-

sti, da bo moka iz njih... Poznam ga. Toda povej, kaj ti je storil?«

»Ne brigajte se za to! Žalil me je pač. Ali to n' dovolj?«

»O, pač! Ubijem ga!« je on divje zavpil.

Nina je stopila k njemu, mu položila roke na ramena in ga pogledala tako mamljivo kakor je le mogla.

»Ne! Ne ubijte ga!« je priliznjeno déla. »Samo to mu storite, za kar vas prosi vaša mala Nina. Nabijte ga. To bo dovolj!«

»Kakor želiš,« je mehko odvrnil Kazimir, ki je bil ves srečen, ko je na svojih ramah čutil dekletove roke. Preden se je prav zavedel, kaj se godi, se je Nina sklonila k njemu in ga poljubila. Nato je hitro odskočila in ko jo je hotel ujeti, je skočila za stol.

Nekaj časa sta molčala, nakar se je Nina oglašila:

»Kazimir, vi ste zelo dober človek!«

»Zakaj potem nočeš postati moja žena? Ali hočeš, da bom vse življenje čakal nate?«

»Ne bom se možila... Vi ste res lep, močan, dober človek in se mi dopadate, toda ne morem si vas predstavljati kot svojega moža...«

»Če se ti res tako dopadem, zakaj potem hodiš vedno z drugimi? V torek si bila na plesu...«

Nina se je sladko smejala.

»Ali včasih ne grem tudi z vami? Ali bi sme hoditi samo z vami?«